לחזר שיח

שאול שיף

נא להכיר: הגוי הכהן

האם עשוה בכיסרי ראש עד גבות העיניים במעט ילדיה למדים במסורות תורניות. היא מלמדת במושר תורני לבנות, האם חטר לכם עוד קצת "פרומקאיס" – המשפחה בה מקיימת ספר התורה, ממעמדי הציבור התורני ולעתר. כלום היתם מתנגדים לשידוך בזה לבנכם או בתכם אם היו מגיעים לכם את בן/בת המשפחה הזאת?

מדובר בבני משפחה שעלו מאתיופיה. מסורתם חבר העמים לשעבר. חרדתם בכל הליכותיהם, אך כלום, ללא יוצא מן הכלל, גוים גמורים. עיתונאי המעורב בחקיקת פרשה זו סיפר לי אב"ד דרבנות מוסקבה, הרב פנחס גולדשמיט, אישר את יהדות הזיהוי של המשפחה. מסתבר שאפילו הוא לא הצליח לעמוד בפני הזיופים המסתוניים, שסיפקו ומספקים לכל דורש תמורת תשלום, נירית המזכירה את יהדותו, והמקנה לו זכות לכל הק־ לטה של מדינת ישראל.

השקרה המצער שנתגלה בקריית־ספר הוא קטן מימדים לעומת היקף "היהודים" שהם למעשה גויים לכל דבר ודבר.

צעיר מישיבה חרדית (כ.) בירושלים השתדך עם צעירה חרדית והכל כבר שרו ענבי הגפן בענבי הגפן. סמוך לחתונה, על סדר היד תונה, ביקש מי מהישיבה לבדוק האם הילדה שעלה מחבר העמים עם משפחתה הוא אכן כזה. המומחים לדבר נבנסו לעומקה של הסר גיה ומהר מאוד למדו כי הוא אכן כזה. מצד אביו אך גי אדוק מצד אמו. הוא הסכים להתגייר כדת משה וישראל, עם כל התוצרות, אך הצעירה שעמדה להינשא לו בהבדיה בבאב, כי אין לה עניין להינשא לגר.

מאז שנת תש"ן (1990) הגיעו לישראל מבדית המועצות לשעבר כמיליון עולים. הנתונים הרשמיים של משרד הפנים מדברים על כ־290 אלף מהגם שאינם יהודים. הכוונה לאחדם אלה שהצהירו מד־ צוקם הרוסיי שאינם יהודים אך הכאים לעלות לישראל מכוח חוק השבות והכוהי, מתוך 700 אלף האחרים שהצהירו על יהדותם – רבים מהם גויים. שהם רב או ריין, אפילו הוא דובר רוסית, אינו יכול לזהות את אמיתות "מסמכי היהדות" ואמיתותם. שכן מלאכת הזיוף נעשית ברמה גבוהה ביותר, והיו גם מקרים שעולים קנו בכסף תעו־ דה אמיתית של מבטא יהודי, שאינה אסבתא הביולוגית שלהם.

נוכח המציאות המרה הזאת, החל בשקט בשקט בלישים ספרי יחסיהן של העליה מחבר העמים. גדולי ישראל נתנו לכך את ברכתם וביניהם, כמובן, הגר"א שפיירא זקנ"ם אלישו שליט"א.

"הוועד העולמי לבירור יהדותם של העולים מחבר העמים לשעבר" עוסק באיתור היהודים המזדייפים. הוא נעזר במומי חים יודעים ומוכרים בתחום, כד"ר זאב ריין, יגאל יהודי, נפ־ תלי שרייבר, חנוך שוורץ, שמעון הרשלום ואלכסנדר לן (ה"ה באחד ממוסדות "צביה" היו המנהלים בטוחים כי בדלת אמר תיהם לא יימצא רבב, אלא שבבדיקה מדוייקת חשפה שתי נשות גמר רות (מתוך שמונה תלמידות מבדית המועצות לשעבר), שנימנו על המצטיינות שבכיתה.

בתי הדין, בחלקם, נישלים באיתור הלא יהודים. כך, למשל, בית דין מסרים בדרום האריץ, שעצד בדיקות יהדות בלי שנסתייע במזמר. תה היתה בטוח ביטולחתי – נאלץ לחזור בו ולהטיבא 25(!) אסף דין המכבלים את אישורי היהדות שניתנו עליידו בעבר.

"יהודים" לא יהודים ניישאו ליהודים ואף היקימו משפחות, וביטול היהדות באחדר גרם עוגמת נפש רבה למעודבים מבני המשפחה היהדות לכל דבר.

בית הדין הרבני בתל־אביב הנפיק תעודת יהדות לחזוקה מחבר העמים לשעבר (והממשך בידי). הדוזקה הזאת הסמיכה לקיבוע פע מים ולהתגייר פעמים כדת משה וישראל. אחרונה, שעברה בייקת יהדות מקצועית, נמצאה לאייהודיה לחלוטין.

הדעה המקובלת בקרב המומחים לעליה מבדית המועצות לש עבר היא, שמבין מיליון המהגרים משם לישראל, כ־550 אלף הם לאייהודים וכ־450 אלף הינם יהודים. לאמתו: כרבע מיליון מתוך ה־700 אלף הרשמים במשרד הפנים כיהודים – אינם כאלה.

ויב רוסיתי הגישראלי אינם מסוגלים להתמודד עם הממצ כים המזוייפים: או הקנויים. לדוב בתי הדין אין תקן למומחים ואין תקציב לתקן בזה, כדי שניתן יהיה לחשוף את זהות המת חזים כיהודים.

המומחים ששמם מופיע ברשימה זו, הסכימו לבדוק עד כה כ־11 אלף אשה ואיש, והם התשתית לספרי היוזמסין בברכת גדולי ישראל. כל יהודי מעולי חבר העמים לשעבר שרוצה להי כלל במאגר ספר היוחסין, יכול לפנות לשלמן: 054־4691955 וכך יבטיח השתלבותו בעם ישראל לדורות.

רציתי להזכיר את אהדותיו הארץ־סופיות של האדמו"ר מלובביץ' זי"ע, כי בסופו של דבר המאורה תגיע לביתם של אר תם חרדים המזלזלים בתתנגזנו לתקן את חוקן השבות, אלא שפרשה זו נדרשת יפה לעצמה.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

מסיפורי הבעש"ט למוצש"ק

הזהר הבעש"ט לחלמידיו שיעלו על מרכבה וימעו ולא פירש להם לאן ומה. נסעו התלקדים כמצוות רבם, עד שהגיעו לבית מדרש, שם נעצרו לשפוט משהו. כבואם אמר להם בעל בית המרזח שאין לו שום מאכל חלבי, אלא בשרי בל־ בד. החלו התלמידים להתעניין מי השוחט ואיזה בשר הוא זה, אם חלק ובשר. לפתע שמעו קול בוקע מאחורי התנור. היה שם איש עני לבוש קרעים. הוא השיח להם מוסר באומר רו: "חסידים, מה שאתם מכניסים לפה, הנכם חוקרים ודור־ שים על בשרותו, אך מה שאתם מוציאים מפיכם אינכם שך קלים אם זה כשר. כשתנכם עומדים לומר משהו, חישבו רבע אם מותר לומר זאת אם לאו", או הביעו החסידים כי כוונתו של רבם הקדוש היתה להשמיע להם דברי אותו עני, אשר למעשה היה אליהו הנביא. מזה למדו מוסר השכל, לשקול ודבריהם לפני שהם יוצאים מפיהם.

(עשורת זקנים)

●

סיפר הצדיק ר' אברהם מסלונים, בעל "יסוד העבודה" על שני אנשים בני עיר אחת, שבאו לפני הבעש"ט ושיטחו בפניו את בקשותיהם.

לאחד מהם שותאונן על אשתו הרעה, הממרדת את "מי, וחייו אינם חיים. יעץ הבעש"ט לחזור לביתו ולהתעצות תחת ידיה. הלה שמע בעצתו והאריך ימים, אם כי דרכו לא היתה סוגה בשושנים. חברו, בן עירו, היה בעל בית מסחר גדול עם סניפים בערים שונות. פרנסתו היתה אמנם מצויה בשפע, אולם בגלל עסקיו המסועפים התבתר בעיסקות כס־ פיות. אף הוא בא בפני הבעש"ט, וסיפר לו על חובותיו המר רובים. על בעלי החובות הנושים בו ומציקים לו עד בלי כך, שאין לו מנוחה לא ביום ולא בלילה וממש חייו אינם חיים. הוא העלה הצעה לצמצם את עסקיו ולהסתפק במועט. הב־ עש"ט שמשמ את דרכיו ושקל את הצעיה. יעץ לו לא לנקוט בצעד מרחיק לכת העשוי להפחיד את בעלי החובות. שכן, הם עלולים לדרוש ממנו מיד את כספם, וזה יכול להביאו ח"ו לידי תמוטה כלכלית. הלה לא שמע לעצת הבעש"ט ואחרי תקופה קצרה חלה במחלה רצינית. כשגברה עליו מחלתו ביקש מחבירו בן עירו שנסע אל הבעש"ט, להזכיר את שמו במני רבם.

"בוא ואסביר לך", אמר לו הבעש"ט, "בשעה שבאתם לפני, נוכחתי לדעת כי שניכם, אתה וחברך, צפויים לחיים שאינם קרויים חיים. כאשר סיפרת לי על אשתך הרעה, יע־ צתי לך להשלים עם גורלך ולהתעצות תחת ידיה".

"אף לחברך", הוסיף הבעש"ט, "לא יעצתי לצמצם את עסקיו מתוך כוונה ברורה בי גורלו ניתן להיות בנדף על פר נסתו, ואף עליו להשלים עם המצב אשר נוצר לו, ואם אמנם כדבריו עסקיו מסועפים כל־כך, שאינו יודע חיים מה הם, עליו להשלים עם זאת ולא לבוא במרוצא עם בוראו. שהרי כל אדם נידון לפי מעשיו, ולמרות רצונו הנמרץ ביותר, הדי נרפה נשאורת אך ורק בידי שמים".

הגיע הבעש"ט ליישוב יהודי שתושביו עסקו בעבודת אדמה. היה זה באמצע הקיץ, בעת שהאדמה היתה יבשה מאוד, כי זמן רב שלא ירד שם גשם. התבוארות בשדה ופירות הכרם צמקו, הבהמות הלו במחלת הדבר והיתה צרה גדולה במקום. תושבי הישוב שהיו אנשים יראי שמים החלו לפש־ פש במעשיהם חזרו בתשובה, אך גשם לא ירד, ולבן החלי־ טו להביא אל קהילתם איזה מגיד ומוכיח, שיעודדם לתשוב בה שלימה.

כשהגיע המגיד, נאספו כולם לבית הכנסת, כדי לשמוע את דבריו. הוא שפך אש וגופרית על האנשים הפשוטים, וכל הקהל פרץ בבכי משווע.

בין האספים היה גם הבעש"ט, אשר ראה בצרתם של היהודים. כאשר שמע הרכי את בכיים של הנשים והגברים, פנה אל המגיד וקרא בקול אדירי: "מה הן האשמותיך נגד היהודים, הרי כולם יהודים טובים. בואו יהודים הבאו ממולו ולאחר תפילת מנחה יירדו אי"ה גשמי ברכה". תוילה התבר נו בו בתמהון, שמא יצא ח"ו מדעתו, אך כשהחל הבעש"ט להביא ראיות מ־מאמרי חז"ל, ראיות חותכות, שחיזקו ואימתו את דבריו, החלו כולם להקשיב לדבריו והתחזקו באמונתם בה". אז יצאו בריקודים יחד עם הבעש"ט ותוך כדי הריקוד החל לרדת גשם שוטף, והבעש"ט ברכם בברכה שובע.

(מפר השיחות), (מאמף של חרב נתן ביקבוזת ריש)